

nstvrijheid

jaren tegen de Tweede Kamer is gezegd. Al in 2000 heeft de Kamer een motie aangenomen van de kamerleden Rouvoet (ChristenUnie) en Van der Staaij (SGP) dat bekeerlingen op dezelfde manier hun geloof zouden moeten kunnen belijden als andere niet-moslims. Door de jaren heen bevestigden diverse bewindslieden dit.

Voormalig staatssecretaris Albayrak zei in 2009 dat het uitdrukkelijk niet het geval is „dat wij van mensen vragen om in Iran hun geloof in stilte te belijden en er dus niet voor uitkomen dat zij christen zijn.” In het beleid staat ook expliciet dat „van personen die in het land van herkomst een minderheidsreligie aanhangen niet wordt verlangd dat zij deze verborgen houden.”

Na enkele tientallen rechtszaken over Iraanse bekeerlingen kan ik niet anders dan concluderen dat deze toezeggingen in de praktijk niets betekenen. Toverwoorden in de rechtszaal zijn discretie en terughoudendheid, alsof dat iets geheel anders is dan verborgen houden. Zo wordt tegen bekeerlingen gezegd dat „verwacht mag worden dat zij zich terughoudend opstellen wat betreft het verrichten van bekeringsactiviteiten.”

In maart dit jaar berichtte de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) aan de rechtbank in Haarlem dat „het recht op godsdienst

ook het recht op bijwonen van kerkdiensten omvat”, maar dat een „mogelijke beperking hiervan bij terugkeer geen schending van het recht op godsdienstvrijheid betekende.” Over de invallen in huiskerken schreef de IND dat „niet iedere beperking van de mensenrechten per definitie is aan te merken als een daad van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.”

Dat geldt overigens niet alleen voor Iraanse bekeerlingen, maar ook voor bijvoorbeeld Afghanen. Zo staat in een recente afwijzing van een Afghaanse bekeerling: „Wel mag van betrokkene worden verwacht dat hij zich ten aanzien van de door hem geuite wens zijn (nieuwe) godsdienst in Afghanië te belijden terughoudend opstelt. Immers, het toekomstig gedrag van betrokkene, dat hij in beginsel zelf kan bepalen, is mede bepalend voor het antwoord op de vraag of hij mogelijk risico's loopt en welke risico's hij loopt.”

Kortom, het lijkt erop dat de IND, het overheidsorgaan waarvoor minister Leers verantwoordelijk is, het Vluchtelingenverdrag probeert af te zwakken door een eigenrisicocriterium in te bouwen voor mensen die door hun geloof in problemen kunnen komen.

.....
De auteur is advocaat vreemdelingenrecht.

niet overtuigt

Daarom kunnen we ons alleen zijn voorstellen, dat door niets begrensd is. Oneindige existentie moet bestaan, omdat we ons niet voor kunnen stellen dat het niet bestaat.”

De bekende christelijke filosoof Alvin Plantinga meent ook dat het ontologische godsbewijs sterke papieren heeft. Hij maakt gebruik van modale logica en het in de filosofie gebruikelijke vocabulaire van „mogelijke werelden”. Dat zijn fictieve voorstellingen van een werkelijkheid die net iets anders is dan de onze. Het voert hier te ver om Plantinga's argument uitvoerig te behandelen, maar Plantinga zegt dat door te stellen dat God mogelijk noodzakelijk bestaat, God noodzakelijk bestaat.

Aanbidding

Hoe moet je als niet-filosoof een argument als het ontologische godsbewijs evalueren? Zonder die vraag meteen te beantwoorden, kun je reeds stellen dat daar het probleem met het argument ligt. De redenering is zo geraffineerd en complex, filosofen zijn er door de eeuwen heen zo over aan het bakkeleien geweest, dat het het ar-

gument ontbreekt aan bruikbaarheid. Als apologetisch instrument is het lastig te hanteren, omdat het zwaar aanspraak maakt op het denkvermogen van gewone mensen. Zo'n argument doet verbaasd staan, maar overtuigt niet. Dat is geen onwil of ongeloof, maar onvermogen.

Interessant is dat hoewel Anselmus probeerde geloof en rede te integreren, het niet zijn bedoeling was met dit argument ongelovigen te overtuigen van het bestaan van God. Hij wilde het intellect ten dienste stellen van het geloof. Zijn argument is daarbij doxologisch ingebed. De "Proslogion" ademt een sfeer van aanbidding en verwondering over God, en in die context zullen we uiteindelijk het ontologische godsbewijs moeten plaatsen.

.....
Jos de Keijzer, masterstudent Christian Thought aan Bethel Seminary in Minnesota (VS)

Heeft u een vraag voor deze rubriek of wilt u reageren? weerwoord@refdag.nl

>>refdag.nl/weerwoord voor literatuur over dit onderwerp.

Structurele maatregelen ontbreken in Green Deal

Met de Green Deal (RD 3-10) beoogt het kabinet het economische systeem te verduurzamen. Het is een gemiste kans dat er geen structurele maatregelen worden genomen, betoogt **drs. Marga Hoek**.

Het is zaak dat de verduurzaming van de economie versnelt. Om onze welvaart te behouden zullen we ons economisch systeem fundamenteel moeten herzien. We lopen keihard aan tegen de ecologische en sociale grenzen van onze planeet. Dat kunnen zelfs degenen die nog twijfelen aan het klimaatprobleem niet ontkennen.

Eurocommissaris Janez Potocnik verwoordde de urgentie van de benodigde verandering deze week uitstekend in zijn speech over het Europees grondstoffenbeleid: „Als we willen dat alles hetzelfde blijft, dan moeten we veranderen.”

In het regeerakkoord van het kabinet ontbreekt dit besef van urgentie. De aankondiging van een Green Deal in het akkoord gaf weliswaar vooreerst de hoop dat het kabinet serieuze stappen zou nemen. Wij waren dan ook enthousiast over het Green Dealtraject dat het ministerie dit jaar in gang heeft gezet.

Het concept van de Green Deal past helemaal in onze filosofie: het bedrijfsleven initieert, de overheid faciliteert die initiatieven zo goed mogelijk door wet- en regelgeving aan te passen en belemmeringen weg te nemen.

Dat daarvoor in tijden van crisis minder geld en subsidies beschikbaar zijn, is begrijpelijk. We vragen dan ook niet om meer geld. Duurzame koplopers laten iedere dag zien dat duurzaam ondernemen en succesvol zijn heel goed samen gaan.

Zwak

Enthousiast als we waren, hebben we in februari de minister in de gezamenlijke brief namens meer dan zestig ceo's enkele concrete voorstellen gedaan. De betrokkenheid van de aangesloten ondernemingen resulteerde in juni tot de publicatie "Green Deal Energie, noodzaak tot structurele maatregelen". Daarin zijn de voorstellen verder uitgewerkt.

Structurele maatregelen behoren de kern te zijn van een koepelovereenkomst tussen een groot aantal partijen en de overheid. Deze ontbreken echter in de overeenkomst die deze week is gesloten. De Groene Zaak heeft zijn handtekening

daar dan ook niet onder gezet.

Met de Green Deal zet het kabinet weliswaar een aantal kleine stappen, maar die gaan uit van het optimaliseren van het huidige systeem. Dat is volgens ons onvoldoende. De Rekenkamer concludeerde deze week nog dat het energiebesparingsbeleid te zwak is om de gestelde doelen te behalen.

Verspillen

Waar duurzame ondernemers en onze economie in het algemeen last van hebben is dat het voordeliger is om niet duurzaam te zijn. Het verspillen van grondstoffen is bijvoorbeeld voordeliger dan het hergebruiken. Wij hameren dan ook sinds het begin van ons ontstaan op maatregelen die de prikkels in ons economisch systeem verleggen. Laten we dat na, dan zal onze economie niet wezenlijk veranderen en zal de concurrentiepositie van duurzaam ondernemen niet essentieel verbeteren.

Zo is het nog steeds zo dat grootverbruikers van energie een korting krijgen naarmate ze meer energie verbruiken. Een sterker voorbeeld van een verkeerde prikkel in het energiesysteem bestaat er bijna niet. We hebben dan ook voorgesteld deze kortingen af te bouwen.

Een tweede voorstel dat we hebben gedaan is het verschuiven van belasting op arbeid naar grondstoffen. Daarmee creëer je een duidelijke prikkel om effectiever en efficiënter met grondstoffen om te gaan. Wanneer je tegelijkertijd de belastingen op arbeid verlaagt zodat de totale belastingdruk gelijk blijft, kunnen duurzame consumenten en ondernemers profiteren. En het is ook nog eens goed voor de werkgelegenheid.

Daden

Het baart ons grote zorgen dat de afkondiging van concrete maatregelen voor de transitie naar een duurzame economie op deze manier erg lang gaat duren, moeilijk voorspelbaar wordt en onvoldoende houvast biedt voor consumenten en het bedrijfsleven.

De urgentie is er, Nederland dient door te pakken. Gelukkig doen duurzame consumenten en bedrijven dat, ook los van de overheid. Maar omgekeerd geredeneerd kunnen juist meters gemaakt worden als de overheid die urgentie omzet in daden, in plaats van veel mooie woorden.

.....
De auteur is directeur van De Groene Zaak, een platform voor bijna 120 duurzame ondernemers die samen werken aan het verduurzamen van de economie.

gepollst

Volgens minister Schippers (Volksgezondheid) verdient de doorsnee huisarts 150.000 euro. Reden voor haar om te bezuinigen op de huisartsenzorg.

Een huisarts kan toe met minder inkomen, luidde gisteren de stelling.

De 240 stemmers op refdag.nl denken er zo over:

Eens. 75%

Oneens. 25%

De aanbevolen lengte van een opiniebijdrage bedraagt 750 woorden. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden opiniebijdragen (zonder overleg) te redigeren en/of in te korten, of zonder opgave van redenen te weigeren.

Coördinatie: Albert Groothedde en Willem van Klinken
E-mailadres: opinie@refdag.nl

In de rubriek Opgemerkt kunnen abonnees reageren op de redactionele inhoud van het RD. Uitzonderingen zijn: andere brieven in Opgemerkt, de rubriek "Kerkelijke pers/ZoGezegd", meditatieve bijdragen en recensies. Inzendingen (maximaal 300 woorden) moeten voorzien zijn van naam en adres van de schrijver. De redactie behoudt zich het recht van bekorting of weigering voor.

E-mailadres: hoofdredactie@refdag.nl
Het inzenden van een brief of opiniebijdrage houdt in dat de schrijver aan het Reformatisch Dagblad toestemming geeft tot het vastleggen, veeleenvoudigen en verspreiden daarvan in gedrukte, elektronische of andere vorm, zoals cd-rom, databank, internet of geluidsdragers.